

Ikke alene, nej. At den højtærede Statsminister benytter denne Anledning til at støtte Forslaget, er meget naturligt og rimeligt. Det er maaske ogsaa forklarligt, at de to Oppositionspartier ikke tager mere Hensyn til denne Udtalelse fra Valutacentralen, end de overhovedet har taget til Udtalelser, der gaar imod deres Stilling, og især til Folketingets Stilling. Men det forhindrer jo ikke — det synes jeg heller ikke fremgik af den højtærede Statsministers Udtalelser —, at man kunde tage Anledning af denne Henvendelse fra Valutacentralen til at forsøge ny Forhandling og bruge de Momenter, som foreligger i Skrivelsen, til at gøre denne Forhandling frugtbringende. Jeg kan heller ikke tænke mig, at der i den højtærede Statsministers Udtalelser laa, at han ikke vilde være villig til sammen med Landstingets Udvalg at forhandle om nye Synspunkter, om nye Forslag, og benytte denne Henvendelse fra Valutacentralen dertil. Jeg synes desuden efter det Referat, jeg har hørt af Skrivelsen, deri at finde Muligheder for Forhandlinger. Jeg ønsker ikke at udtale mig om Enkeltheder. Der er særlig eet af Forslagene, jeg synes var overmaade tiltalende, hvis Gennemførelsen skete paa rette Maade, men det skal jeg vogte mig for at komme ind paa; jeg kan heller ikke binde mit Parti ved mine Udtalelser, ingen kan binde sig.

Det afgørende Spørgsmaal bliver: Vil man nu skilles fra denne Sag uden at have endt Drøftelsen af den. Den højtærede Statsminister viser alt Ansvar fra sig, og det forstaar jeg godt; det vilde enhver Statsminister gøre; men han kan ikke afvise det Ansvar, at han nu en Gang er Regeringschef her i Landet og som saadan har en Pligt til at sørge for, at Landets Anliggende styres paa den bedste Maade. Her staar han overfor et kompakt Flertal, som han ikke i Dag synes at kunne rokke. Dette forekommer mig ikke fuldkommen Undskyldning nok for ikke at forsøge ved ny Forhandling at komme til en mulig Forstaaelse. Den højtærede Statsminister ved nok, at jeg aldrig har forsøgt at give ham Kursus. Ikke desmindre har vi undertiden forhandlet sammen og er naaet til Enighed om forskellige Ting — jeg antager ikke, den højtærede Statsminister benægter dette. Men i det foreliggende Tilfælde er det i Virkeligheden ikke andet end et Raad, jeg giver det høje Landsting. Jeg har ikke tænkt mig Muligheden af, at den højtærede Statsminister ikke vilde være tilbøjelig til at mene, at det var heldigt, hvis mit Raad blev fulgt.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Den Henstilling, som det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) rettede til Tinget, maa vistnok bero paa en Misforstaaelse af den foreliggende Situation. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at der skulde være noget usædvanligt i den Adfærd, der her vises fra Landstingets Side. Der er fremsat et Forslag af Regeringen, Tinget har behandlet det paa den Maade, som et Forslag sædvanligvis behandles paa, og da det har vist sig i Udvalget, at der ikke kunde opnaas Enighed derom, er der jo kun den Vej at gaa at lade Forslaget komme frem til Afgørelse i Tinget. Man kunde naturligvis ogsaa holde det tilbage, det er sket i visse Tilfælde, men jeg har som Formand for Udvalget anset det for min Pligt saa hurtigt som muligt — naturligvis uden at afskære nogen Adgang til Forhandling om selve Forslaget — at føre Sagen frem til Afgørelse, idet jeg nemlig anser det for vigtigt, at dette Forslag bliver prøvet og ført frem til Afgørelse, saa at der eventuelt er Plads for andre Forslag, som Regeringen maatte ønske at stille. Der kan neppe rettes Bebrejdelser mod Tinget, fordi dets Medlemmer efter bedste Overbevisning afgiver deres Stemme for eller imod foreliggende Forslag. At Valutacentralens Henvendelse skulde have forrykket Situationen, er jeg ikke i Stand til at forstaa. Denne Henvendelse — hvor stor eller hvor ringe Vægt man nu lægger paa den — angaar jo ikke dette Forslag, men angiver nye Veje til Løsning af Spørgsmaalet. Det er ganske rigtigt, at det er Spørgsmaal, som kan overvejes, og jeg skal langt fra sige, at de ikke bør overvejes, tværtimod. Der er i denne Skrivelse peget paa det, der efter min Mening er det centrale; men jeg maa i Anledning af den højtærede Statsministers Udtalelser sige, at det jo ikke er Tingets Udvalgs Opgave at fungere som en Valutakommission, der behandler en Skrivelse fra Valutacentralen. Det har vi ingen Adkomst til. Noget ganske andet er, at vi i Landstinget udtaler Beredvillighed til at medvirke til Løsning af Spørgsmaalet paa et Grundlag, som er egnet til at hidføre en Løsning. Det er det, der er sket. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, naar han siger, at der er sket noget usædvanligt.

Naar det ærede Medlem beklager, at Rigsdagen skal skilles, uden at der er sket noget, er det ikke vor Sag. Det er vor Pligt at tage Stilling til Forslaget, og det sker nu; dermed har vi ikke sagt, at vi ikke vil medvirke til Løsning af Spørgsmaalet ved Foranstaltninger, der kan virke effektivt. I den Henseende skal jeg overfor den højtærede